

Onnellinen pieni koira

Olen *Vilho*, Miniblack´ s Bostonin-terrieri, ikää pian yksi vuosi. Synnyin Helsingin Puistolassa viisikuoiseen sisarusperheeseen. Paras kaverini on *Riina Laaksonen*, joka käy töissä Stockmannilla Pitäjänmäellä.

Tapasin Riinan ensimmäisen kerran kun olin neljän viikon ikäinen. En muista siitä paljoakaan. Riina kyllä muistaa, niin kauan hän oli minua odottanut ja valmistellut kotiansa tuloani varten. Nyt olen minäkin jättänyt jälkeni yhteiseen kotimme. Vähän olen sohva repinyt, hieman kirjahyllyn kulmaa pureskellut ja onhan siinä yhtä seinänkulmaakin vähän maisteltu. Olen aika energinen teini.

Asumme Kannelmäessä. Tosin Riina kutsuu tätä paikkaa Kennelmäeksi, koska näillä seuduilla tulee vastaan niin paljon koiria, kuten dobermanni *Simo*, bostoni *Ninni* ja ranskanbulldoggit *Niia* ja *Assi*. Kivoja kavereita kaikki, häntää heiluttaisin, jos minulla sellainen olisi. Mutta paras kaverini on kuitenkin Riina. Meistä on niin mukavaa köllötellä sohvalla sylissä. Mikään ei ole niin ihanaa kuin vaipua yhdessä tuhisten uneen.

Syöminen on lempipuuhaani. Ja ruuan kanssa leikkiminen. Usein Riina laittaa herkkupaloja piiloon ja minun pitää ne sitten löytää kun hän on ne unohtanut. Vainuaminen on hauskaa ja se sopii hyvin tällaiselle touhukkaalle terrierille.

Olemme vähän miettineet, että ryhtyisimme harrastamaan agilityä, Riina kun kaipaakaan enemmän virikkeitä. Muutenkin olen hyvin onnellinen pieni koira. Riinakin sanoo, että on hyvin onnellinen kun hankki elämänsä minut. Ymmärrän sen oikein hyvin.

Teksti: Vilho. Kuvan otti Kenneth.

Arvoisa lemmikkieläin! Onko sinulla parasta ystävää, joka työskentelee Stockmannilla ja jonka haluaisit esitellä MeVi-lehden lukijoille? Ota yhteyttä toimitukseen!